

ARDESA RANGER

versus Investarm Hawken

Dnešní doba nabízí rekreačnímu nebo sportovnímu střelci nepřehledné množství různých zbraní, ze kterých se dá střílet, a pro ně zase mnoho různých disciplín. Někomu učaruje krása, funkční jednoduchost, ale i preciznost luku, jiný zase najde zálibu ve vzduchovkách. Pro dalšího je střelba brokovnicí a další střelec má zase rád pistole. Zkrátka, s dnešními možnostmi si (zatím) každý střelec najde to, co je mu nejbliž.

■ Ardesa Ranger působí jako cenově přístupná elegantní zbraň

V dnešní době převládá na střelnicích používání samonabíjecích krátkých i dlouhých zbraní, ať už jde o *mířenku* nebo *akční* či *kombatovou* střelbu. O tom není sporu a také střelba z těchto zbraní nabízí relax a krásné zážitky. Existuje však i skupina střelců, která takové zbraně či techniky střelby nevyhledává. Raději si hrají s každým výstřelem, vystřelí jednu, dvě rány za minutu v klidu a s úsměvem na tváři pravidelně halí střelnici do obláček kouře. Ano, mám na mysli střelce z historických zbraní a jejich replik – předovkáře, ke kterým se hlásím i já.

Předovkáři musí možná víc než ostatní střelci experimentovat v rámci možností zbraně i střelce pro dosažení optimálního rozptylu. Nemají až tak velké možnosti při výběru zbraně. V našich končinách pochází většina používaných moderních předovek od firem Ardesa/Traditions a Pedersoli. Nabídka těchto výrobců je ale poměrně široká a bude vyhovovat mnohým. Řadu dalších obslužují malí puškaři, kteří vyrábějí na zakázku.

Ovšem firem, které se zabývají tovární výrobou předovek, je víc. Jedna z nich je Investarm sídlící na severu Itálie ve městě Marcheno nedaleko známého Gardone val Trompia. Tento podnik se věnuje i výrobě zezadu nabíjených zbraní. Pokud jde o předovky, tak jsou to především modely založené na typu Hawken či *prérijní pušce*, takže sortiment je v porovnání s konkurencí poměrně úzký. Kořeny těchto pušek sahají do 20. let 19. století, kdy je bratři Jacob a Samuel Hawkenovi začali vyrábět v St. Louis. Nešli cestou masové výroby, raději se pečlivě věnovali výrobě každé zbraně zvlášť. Jejich firma byla prodána v roce 1862 a poslední puška byla vyrobena v roce 1884. Díky přesnosti a dostřelu byly jejich pušky oblíbené u lovců a horalů, ale našly si cestu i do rukou známých osobností. Pušku od Hawkenových vlastnil například prezident Theodore Roosevelt.

Obecně lze konstatovat, že u zbraní typu Hawken jde o další technický vývoj známých *Kentucky rifles*, dlouhých pušek poměrně malé ráže, které se začaly vyvíjet ve 2. polovině 18. století. *Haw-*

ken však byl kratší, s těžší drážkovanou hlavní a často s větší ráží. Také to byly pušky většinou polopažbené, s lícníci a vybavené spoušťovým mechanismem s napínáčkem. Garnitura a kovové doplňky nebyly mosazné (jak je běžné na dnešních replikách), ale železné. Zámky byly zpočátku křesadlové, později už perkusní. Šlo o robustní, přesné a spolehlivé zbraně, jejichž popularita mezi lovci klesla až s příchodem vyspělejších pušek Sharps nebo Winchester.

Ardesa Ranger

Pan Robert Vik mi zapůjčil Hawken od Investarmu s označením 120B. Tímto bych mu chtěl za ochotu ještě jednou poděkovat, vážím si toho. Rozhodl jsem se však, že tuto pušku nepředstavím jen samotnou, ale srovnám ji s puškou Ardesa Ranger, kterou vlastním a o níž jsem psal už v č. 8/2016.

Ardesa Ranger vypadá a v ruce působí vzhledem ke své ceně dobře. Kovové a dřevěné části líčují obstojně, jediná místa, kde jsou kovové části zapuštěné mírně (odhadem asi o 1–1,5 mm) hlouběji,